

z b o r n i k l j u b a v n e p o e z i j e

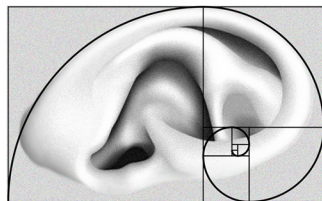

broj 008

bludni

stih

b l u d n i

s t i h

e l e k t r o n s k i
z b o r n i k
s a v r e m e n e
l j u b a v n e
p o e z i j e .

sva prava zadržavaju autori i njihove
izdavačke kuće.

ovim zbornikom
želimo da dodatno
popularizujemo
njihov rad i pod-
staknemo čitaoce da
potraže i da kupe
objavljena dela.

SILA

vetrovito jutro
nosi kese i prašinu
pustim bulevarom
devojka zelene kose
izviruje iz stanice
ali nema autobusa
sve danas stoji
sem prirode
koja se pobunila
visoko u nebu
divljaju hotelske zastave
sivo je i setila sam se
jednog momka
koji mi je jednom rekao
hvala ti
ti si obojila moj život zauvek
i još
sa tobom sam se osećao
kao da je stalno letnji raspust
sivo je sad
ali noć će doneti mesec
i jutro će doneti sunce
u jednom dvorištu
jedno drvo će cvetati roze
uskoro
u inat smrti će se pevati
u inat životu će se piti
i sve je uvek isto
ljubav je i dalje najjača sila.

Vitomirka Trebovac

KAD KORISTIM SVOJA TRI JEZIKA

vokativi mog imena ne žive u tvom jeziku
nemamo šta da krijemo
hodamo izvrnutih džepova
(zašto) šapućemo u vlastitoj kući
kasnimo za Suncem cijelih sedam sekundi
ruža puže uz zid tvoje sobe
ne možeš ni da zamisliš šta sve mogu
sa svoja tri jezika

Jana Radičević

LIFE ON MARS?

tvoja kosa
miriše na strahove
u maglovito podne
skidam brushalter
onog dana kada si
preko poruke rekao da me
voliš
jedan dečko okončao je
život
a rekli su da smo najmoćnija bića na
planeti

ozbiljno razmišljam da se preselim na mars
ja večitno željna bliskosti
ti željan da te oslobodim strahova
opet je veče
opet sam sama,
vedro je, gledam u nebo
zveza pada i onda nestane

nisam stigla ni da zamislim želju

Varvara Vučković

SRNA

Za M. M.

Gledao bih u tvoju ikonu od mesa
U ruke kao u Pariz koji neću posetiti
u oštro lice
kao u celokupnu književnost sveta
koja je zauvek nedostupna
za dečake poput mene

Tiha si kao moja navika da živim
preglasna
u mom poricanju

Rade M. Šupić

CAMEL BLUE(S)

Otkako je pušač otišao
posvećujem više vremena
izboru šampona.
Konačno će moja
glava biti i za kosu,
a stan za mirisne sveće
s aromom vanile.
Kad izađem iz kupatila
uzalud pretražujem ladice,
nema upaljača -
samo poluprazna kutija
među gomilom knjiga.
S turbanom na glavi
uputim se do kioska
i kada se vratim kući
poput mirisnih štapića
zapalim
poslednje cigarete.
Sednem i iz peškira
raspustim mokru kosu.
Neka smrdi još malo.

Tanja Božić

*sa slovenačkog prevela
Natalija Milovanović*

*

Boli dah na obrazu kad nije pravi
I što nas onda vredja suza kad se na oko svali
Kad se težina sveta natakne na skele disanja,
ruku na grudi stavi.

Tu ću biti ja, negde, u prostoru blizu tog sata
što ti pod rukom kuca
Bez smisla ću ti se nasmešiti dok u meni sve
puca
I dok zora ti umorno zeva nad glavom od svih
reka bez usca umornom
Sklopi izgubljene oči od gustog dima oblaka

I tu ću biti, na staklenom obodu sna
I ne boj se što to nije ona, udahni taj dodir
što sa vetrom ode
To ja šapućem moru da te miluje sa malo vode u
kolevci mira

Boli tudja slika u temenu kad se silno gura
Što nam onda smeta ostala bura u bezdanima
promašenih uzdaha
Kad se jednom iz bezdana tebi javi mir
Ja ti možda ni kroz notu zalutalu i staru neću
proći kroz glavu.

Jana Panajotović

LJUBAVNI REGISTAR

plamenac sam u natronu
pazim da ne ubijem mornara na svijeću
rupe od cigareta
za podignutim ovratnikom kaputa
u noćnom klubu higrometar divlja
lastavicu skrivam u kosi
začepiti ću usta babi s trećim okom
idoli pravilom umiru
prije dvadeset i sedme
osim bowija
poljuljao mi je vjeru u besmrtnost
i ja sam absolute beginner
drhtavi dječak pod mostom slobode
umjesto ruku nosim perje
nečije stopalo u nečijem krilu
dok se vlak uz pisak
stropoštava u tunel
pod težinom puca izlog trgovine
noć na policijskoj stanici
i pjena na ustima
najbolje pjevaju što je iščekuju
bijela kapa begunjščice
gubitak potiče promiskuitet
pomislim na nju
rastu grudi
sretna ljubav je oksimoron
što ćeš s njom učiniti

Snježana Vračar Mihelač

NIKADA TE NISAM VIDELA KAKO SPAVAŠ

ja sam žena koja ulazi u autobus koji se kreće
pazeći da ne padne
pazeći da ne dodirne putnike

dok hoda unazad.

Pavlina Atanasova

JASTUCI

Pretežno je sunčano
i tvoja se težina raspoređuje
na dijelove,
od kojih neki plutaju iznad stola,
drugi su zakačeni za ofinger.

Tako je i sa tvojom radošću,
jednaki broj dijelova
nasuprot velikog oslonca,
boje plavog čempresa.

Praznik je toplih ruku, uvijenih u skrob,
sva škrtost pospanih tijela,
jedno pokraj drugog,
praznik je novih ljudi, pjesama na obalama,
živosti u razgledanjima, putovanja na
stranicama,
svježine pod omotačima, žudnje za izvorištima,
odakle smo stigli i kojima nastojimo
ponuditi se.

Stremljenja su varljiva,
tek koliko i tvoja usta
što pune se vatom,
tako isto ovo mjesto, jutros, danas i sada,
nekoliko odvojenih stolova,
cipela i tacni,
pažljivih slušalaca,
njihovog komfora, skromnosti.

Pretežno je sunčano, zimski obazrivo,

jednako podjeljeno na tebe, mene
i sreću za velikim, dugim stolom,
na središtu je postavljena jabuka i čaša,
tu su i naši kaputi, velike marame i
razotkrivanja,
probuđena lica, crvena i sjajna,
šnite kolača,
puna posuda cvijeća,
kore narandže na kapcima.

Razboritost je u prekidima disanja,
ljepota u zaronu tvojih ispruženih ruku,
bijelih jastuka.

Vladan Šipovac

* * *

Sloboda, kao ni ekser,
ne zna kako izgleda drvo s druge strane
ako s druge strane nije oko
Sloboda, kao ni pričest,
ne zna ko je živio o hljebu i vodi
dok iz groba njegovog ne procuri miro
Sloboda, kao ni riječ,
ne može se posve isplakati
(slobodo moja, daj mi oči da jezik ne poderem)
onaj ko nema nikoga
sahranjuje se o trošku Zemlje
bezbeli

Tijana Rakočević

KANTOROV SKUP

*Izvan nas umiru stvari za koje nismo znali.
Vetar duva kroz nestale šume,
živa bića umiru od bezimenosti i
ptice od tišine.
Georgios Themeles*

*Jedan spermatozoid ima 37,5 Mb informacija.
Prilikom orgazma, prosečno protiče 1845,5 Tb informacija.
internet*

moгу da te opisujem stvarno	
koliko god hoću	0
da ti empirijski dokažem ljubav	
da te redukujem na brojke	
s kojima te identifikuju	951312
koje rađaju nove brojke	18140513
i nema stvari koju ne bih znala	
prebrojati kada bih htela	
u svim minulim minutima	15577846
izbacio si iz sebe petabajte	184,55
potencijalne dece koju smo obrisali	
gde god da su pala	
iz mene takođe	1

moгу to i i više i da se ova pesma nikad ne
završi
pišem je do smrti i ne dostižem količinu
podataka u tekstovnoj datoteci
koju ti postižeš jednom ejakulacijom
te stvari sasvim imaju smisla
ako progovorimo programskim jezicima

mogu sve to i još beskonačno toga
ali ti i dalje stvoriš više
dok žmuriš
za tih nekoliko sekundi
neke beskonačnosti
su veće od drugih

»1

ipak čemu sistematizovati odnos
do nepojmljivog smisla
izvan nas umiru reči
koje naša deca neće znati
vetar duva kroz iščezle nežnosti
živa bića umiru od bezimenosti a
ideje od belog šuma

Natalija Milovanović

*sa slovenačkog prevela
Ana Ristović*

JESMO, A NISMO

kako nismo imali početak
teško nam je bilo napraviti kraj
pa smo legli na igralište
i čekali da netko prvi umre
(možda onda ljubav prođe)

Ivana Vukićević

ZABORAVIO SAM U FIRENCI

Zaboravio sam spise,
jedan stari kaput i šešir.
Tamo su mi ostale pjesme,
tamo je ostala Silvija.
Bujna njedra o kojima i
danas ovaj pokvarenjak sanja.
Dozivao sam je iz Boke,
ne bi li čula moj krik.
Pijan kao hulja, tražio kapetane
usidrenih brodova, da pitam ima li je.

Ostavio sam u Firenci svoje korake,
spise i Silviju.
Zbog toga me i nalaze
sa lutalicama u jarku.

Zaboravio sam sve,
a da nikad nisam bio u Firenci,
pa nisam sreo ni Silviju.
Mada ovaj pokvarenjak i dalje
sanja o njenim bujnim njedrima.

Milovan Kljajević

JOŠ JEDNOM

Ako te dozovem, još jednom,
zgrčenom mišlju o samoj sreći,
onako bez glasa, bez buke,
pre nego se stopim s kišom,
hoćeš li me u zoru uspavati
pesmom bez muzike?

Ako te zagrlim, još jednom,
u njedra te stisnem krišom
da srasteš sa rebrima
pa se ko rđa zalepiš za mene.

Bolovaću te tiho,
krotka ko košuta,
smrtno ranjena.

Milanka Mima Simić

U TVOM ZAGRLJAJU STANUJE MIR

Išli smo nekoć na kurs pravilnog disanja,
nije nam Darko, instruktor, rekao tada
da se najpravilnije diše
kad se diše kao jedan

Stješnjeni na starom trosjedu
kojem je vrijeme pokvarilo mehanizam za
izvlačenje,
mi smo

nekad u ljubavi nemaš odmah sve
često zajedništvo gradiš ciglama od straha i
svađa
koje bude komšije
ponekad nerođeno dijete ne rastavi, već sastavi
i razvod spoji, ne raspoji

U tvom zagrljaju stanuje mir.
Nedjelja je, skupljam fragmente života,
decembar je i mogla bih
da se smrznem od unutrašnjeg bola,

ali u tvom zagraljaju stanuje mir i
sreća je omeđena naslonjačima
ostarjelog trosjeda

Želim ostati tu.

Bea Balta-Manjgo

OLUJA IZNAD DUNAVA

Sklopili smo se
i konačno
nam
je svejedno,
ko je gore
i ko dole.

Esad Babačić

DUŠANU

Ljubav ti je
Kad se priviješ na sunce
I ne izgoriš
Ljubav ti je kad zavoliš velika stopala
Ljubav ti je kad trepćeš kao blesava mušica u
pečeno nebo uspraviš glavu
I otmeš dan makar jednom gradu u zemlji
To ti je to prvo dete
I uvek bude dečak
Koji te grize
Doručkuje tebe a ne doručak, jasno
Obično bi mogao da voli rum
I topla peciva
Da voli da puca da puca da voli
Ljubav ti je
I davljenik
I korozija
I prašina
I pakao
Ljubav ti je kad te skine
I zauvek ostaneš gola

Aleksandra Stoilković

NAJTEŽA STVAR

Padovi se hrane
bliskošću sa ljušturom.

Sve manje me ima.
Otima me dubina.

Svaki trenutak proveden sa tobom
vraća mi se u grudi kao zalutali torpedo.

Na senovito dno tone olupina.

Kada se probudim
iz mutnog sna ljubavi prema leptirima,
umiću se suzama kamenog jastuka.

Usidriću tugu
na trgu prestonice tvojih klonova.

U svetu uplašenom od srca
najteže je voleti smrtnika.

Zoran Antonijević

VRUĆICE, HAPTOLOGIJA

Srpanjske omare
nutrinu svode na heksagonalnost saća.
Budućnosne projekcije
prorupljene
kao nepotrebna platna revolucije.

Poslovi koje nikada nećemo dovršiti,
sumnje kojih se nećemo osloboditi,
klica bršljana posijana u srce
bez nacрта za rast, bez genskoga koda.

Ujutro, usne su ti vitičaste, kažeš,
pa mi bereš bradavice
brzinom oznojenih crnkinja
koje otkidaju pamuk
u razlivenoj zori ekvatorijalne Afrike.

Samo zemlja pupa.
Bočni izdanci svijeta rastu spiralno
kao nebo sumanuto od ponavljanja,
kao krošnja puna šupljih voćnih utroba.

Andrijana Kos Lajtman

ZBOGOM PETOKRAKI

Ja sam Paša Mihajlovič
ako to danas išta znači
moje nije prošlo
moje nije ni bilo.

Uvek se pređemo,
mila
Budi mi Jugoslavija
svesna da postojiš
da bi nestala
ipak igraš kolo
bosa.

Mrvimo noć mila,
naše istorije
ne razgovaraju
a optužuju,
naše geografije
su se učile
zbog položaja
mina.

To se vidi sad,
kada je prošao
čitav život
bez opstoja.

Nemam ništa,
ni cinizam više nema
gledatelje,

dok prstima gledam reljef tvoga tela,
noćas ću postati vernik.

Paša Mihajlovič

TU, UNUTRA

U mom neredu, nespokoju protkan je mir,
Sasvim neobičan, detaljan nerv za rušenje,
Kao vjetar koji ima svoje nalete,
Da pročisti sve besciljne, klimave zalete.
Negdje u sredini klima se bit,
Omagljena svim nepredvidljivim.
Još jedan dosadan mit
O bivstvovanju bez dovitljivog kraja.
Kad sve stegne i boli,
Kad je rijeka mutna i krije svoje dno,
Kad se daljina od ništavila mjeri kažiprstom,
Tad struja bira i dijeli ko je ko.
U zoni misli, bez potrebe za tuđim prisustvom,
Gdje je samoća nužna i plodna,
Gdje prostor odzvanja stvaranjem
Gdje su vrata od tebe ka meni,
uvijek zatvorena.

Danica Roganović

ZAŠTO ŽMURIŠ

Kada te gledam, oči su mi zapečaćene,
zaključane u podrumu, u rudniku zlata,
a srce mi iz grudi izleće i leti
naokolo kao osa u julu. Prošetaćemo?
Vremenska prognoza će biti savršena:
otići ćemo na izlet sa sedvičima, vinom,
dairama i gitarom. Pevaćemo i gledaćemo
u grane iznad naših glava. Videćemo
nevreme koje hita ka nama kao besni konj
i skinućemo mu uzde. Zašto žmuriš?
- pitaćeš me tiho, a polje sa maslačcima
će nam se nasmejati kao deci koja prvi put
vide čoveka ubijenog od groma.

Vladimir Lukaš

DOM KAD SE IZGOVORI ODZVANJA KAO MIR

Dom svoj sam odsanjala.
Šarene prostirke, njegove dolaske.
Čokoladu po džepovima, na oknima bijele dane.
I kad svane kave bijele.
Oproštaje pred vratima.

Praznike i nedelje,
paketiće ispod miške;
miris sapuna i ljiljana, malo svađe
i velike ruke muške.

Mirenja i pomirenja
preko dečijih poljubaca.
Tople vode subotama.
Žute kvake na vratima.
Sve sam tako odsanjala ulicama.

Dara Sekulić

ANĐELI NE PLAČU KAD IH SE POZOVE NA ODGOVORNOST

U smrtnom hropcu
Sumnja je ispustila
Očajnički krik
Pozvala u pomoć
Povrjeđenu sujetu
I ostala bez odgovora.

Ti si krpao nebo
Zbog sinočnjeg raspuknuća

Nakon proloma suza

Nabujale su ponornice
A ja sam izvimala
Iz pupka Svemira
Prelijevajući se u
Duginim bojama.
Oblikovao si me u luk
I napeo za samo
Svoja odstrjeljenja

Moja se Ahilova peta
Preselila u epicentar
Solarnog pleksusa,
Nakon trinaestog dana
Obilaska bojnog polja.
Sad u njoj borave leptiri
Bez prava na preobražaj.
Samokaznila sam se
Treperenjem pod kožom.

Kažem ti, naučila sam
Hodati paperjastim oblacima,
Povrijediti me može
Samo peta strana svijeta,
Ako se pozove na
Neke više ciljeve.

Kažeš mi kako je
Ugriz riječima otrovniji
Od ugriza zmije,
Kad zasikće od straha.

Podastrijet ću ti milijun
Dokaza o tome

Riječima

A ti nemoj pomisliti
Nipošto
Kako ti vraćam
Istom mjerom.

Danja Đokić

PARČE

U ime sveta koji se gleda
zatvorenim očima
ostavi mesto da se sačuvaju
slike iza nevidljivog.
Trepni nekoliko puta
u jedinici vremena.
Sastavi slagalicu od
viđenog i neviđenog.
Uvek će nedostajati
parče cele slike.
To je sve što se može videti
golim okom.

Ljubica Šopova

ŽENE NA UMORU
UZIMAO SAM ZA DRUŽBENICE

Pritajen najčešće u mračnim
i toplim kutovima Pokraj ognjišta
Opraštajući se najpre nadugačko
u kafani S kelnerima I sa
lopovima brkatih lica Gledao sam
sebe Kako mirno prelazim ulicu
Govorio smišljeno Predvidevši sve
prepreke bežao sam od stakla
Škripavog nameštaja Dolazeći
do cilja nisam narušavao tišinu
Iako su uvek to bile žene na
umoru Te moje družbenice

Milutin Petrović

HIMERA

Slabije čujem od teške nahlade
Čaršaf sam progorio žarom cigarete
Nisam uspio da potrefim pepeljaru
Volim da se šišam izjutra u kuhinji
Poslije mi sve izgleda nekako svečanije
Tražio sam u sjećanju osmijeh jedne žene
Kao ljubavno pismo u ladici
Tražio sam antibiotike po džepovima jakne
Prije 20 godina mi se desila blesava ljubav
Još uvijek sam blesav
Blesavo sam tužan
Jučer me ugrizla kurva za uho
Malo je nedostajalo da zaspim u tramvaju
Ono što vidim oko sebe samo je Hимера
Uspijem uvijek da prevarim sebe
Bolnim osmijehom
Najgore prođem
Kada povjerujem da sam sretan.

Vuk Rodić

HTJELA BIH NEŠTO DA TE PITAM

Šta li noćas misliš o velikim filosofijama
koje su promijenile svijet...

Šta li govoriš
u polumraku
drhtavim zubima
dok na slogove razdvajaš nešto što želiš
da naglasiš,
koga li spašavaš od života,
dok ti od života svog bježiš...

Šta li noćas misliš
o umjetnosti
i kuneš li se i dalje u istog Boga,
ili si ga izdao...
da li i dalje
ponoći u tvojim odajama
mirišu na Indiju
i tek ubrano cvijeće.

Jesi li zaboravio kako se krsti
i kako se prosipa voda za onima koji su otišli,
jesi li preležao ljubav kao male boginje
ili si je preživio s nogu,
Jesu li one zvijezde padalice ostvarile želje
ili smo ih uzalud sakupljali po džepovima

kao kovanice,
jesi li prestao da brojiš otkucaje srca u
samoći,
vjeruješ li u sudbinu

i u zov duša koje se noćima traže po groblju
ljubavi,
jesi li uspio da ostaneš čovjek
ili su ti barkod na čelo utisnuli,
jesi li postao samo još jedan u nizu
onih koji se hrane mesom
kako bi mogli da služe društvu i otadžbini
i da u tome nikada ne omanu,
jer kome trebaju hrabri ljudi
koji se ne boje da pođu u goru
i ostave za sobom tuđe ambicije
i hartije od vrijednosti
koje ne griju postelju,
jesi li se borio za svoje snove, sanjaš li?

Ima li očiju po ugledu na tvoje,
ima li iko rame na kom ćeš biti miran,
je li te strah pretvorio u miša
ili si postao stijena,
takvi ljudi se sebe plaše,
takvi ljudi od sebe bježe,
je li te stiglo ono od čega bježiš,
jesi li pronašao sebe pokraj neke ceste,
jesi li sve izgubio kao na lutriji
ili si ogrebao sreću,
jesu li te umorila ljeta,
jesu li kiše sa tebe sprale sve izlizane maske,
ili stojiš pokis'o i blatnjav do guše,
dišeš li,
jesi li i dalje lijep kao grčki bog
koji je zaboravio da se smije...

prevod sa makedonskog jezika
Valentina Baktijarević

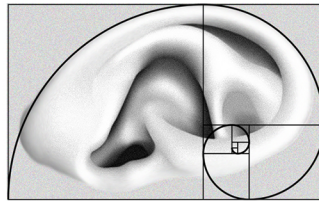
prevod sa slovenačkog jezika
Aleksandar Kusić

urednici zbornika:
đorđe simić
jovana račić
aleksandar kusić
valentina
baktijarević
denis ćosić

vizuelna i
tehnička
podrška
stojan
bešir
www.bludnistih.com
2021.

b l u d n i

s t i h

MAJ 2021.